

יג וְאַתָּה אָמַרְתָּ הֵיטֵב גימטריה הו"ה – שכל הטוב נמשך מצד הו"ה **אִיטִיב עֲפֹךְ וְשִׁמְתִּי אֶת זֶרְעֶךָ בְּחוֹל הַיָּם אֲשֶׁר לֹא יִסְפָּר מְרֹב** ראשי תיבות האל"ם אותיות אלה"ם! **יד וַיֵּלֶן שָׁם בְּלִילָה** יעקב מתייחד עם המלכות הנקראת לילה **וְהָיָה הוּא סוּד הַמַּלְכוּת, הַהוּא סוּד בִּינָה** בסוד המלכות שעלתה לבינה **וַיִּקַּח מִן הַבָּא בְּיָדוֹ בֵּיד אַחַת!** והיא יד שמאל, כי עשו נמשך מן הגבורה **מִנְחָה** גימטריה 103 – כנגד ק"ג אורות שמתפשטים אל השמאל. המנחה היא סוד עטרת הגבורה שמשם יניקת הקליפה **לַעֲשׂוֹ אֲחִיו: טו עֲזִים מֵאֲתִים וְתִישִׁים עֲשָׂרִים רַחֲלִים מֵאֲתִים וְאִילִים עֲשָׂרִים** סה"כ: 440 בהמות: **טז גְּמָלִים מִיְּנִיקוֹת וּבְנֵיהֶם שְׁלִשִׁים פָּרוֹת אַרְבָּעִים וּפָרִים עֶשְׂרֵה אֶתְנַת עֲשָׂרִים וְעִזִּים עֶשְׂרֵה** סה"כ: 110, ועם 30 גמלים: 140, ועם 440 בהמות מהפסוק הקודם: סה"כ: 580 כמניין תק"ף כמניין שע"ר – וזה השוחד שנתן יעקב לעשו, כי אי אפשר למצוא חן בעיני הקליפה אלא על ידי השוחד, וכך הקטגור נעשה סגור והאויב נהפך לאוהב: **יז וַיִּתֵּן בְּיַד עֲבָדָיו עֵדֶר עֵדֶר** גימטריה רחל לאה **לְבָדוֹ וַיֹּאמֶר אֶל עֲבָדָיו עֲבְרוּ לִפְנֵי וְרוּחַ אוֹתִיּוֹת רוח, לרמוז על רוח הקדושה שמתהלכת בין העדרים כדי להניע גאוותו של עשו ולהעביר כעסו **תְּשִׁימוּ בֵּין עֵדֶר וּבֵין עֵדֶר: יח וַיֵּצֵאוּ אֶת הָרְאשִׁוֹן לֵאמֹר כִּי יִפְגְּשֶׁךָ עֲשׂוֹ אֲחִי וְשִׂאלְךָ לֵאמֹר לָמִי אַתָּה וְאַנְּה תֵלֶךְ וְלָמִי אֵלֶּה לִפְנֵיךָ: יט וְאַמְרַתָּ לְעֲבָדְךָ לֵיעֲקֹב** הכנעה אל הקליפה **מִנְחָה הוּא שְׁלוּחָה לְאֲדָנִי לַעֲשׂוֹ** שוחד אל הקליפה, כי על ידי ההכנעה והשוחד מתבטל הרוגז של עשו הרשע **וְהָנָה גַם הוּא אַחֲרֵינוּ** הכנעה גמורה כפי שצריך אל הקליפה בעת שליטתה, וכך ממתקים את הקליפה שלא תתרגז: **כ וַיֵּצֵאוּ גַם אֶת הַשְּׁנִי גַם אֶת הַשְּׁלִישִׁי גַם אֶת כָּל הַהֹלְכִים אַחֲרֵי הָעֲדָרִים לֵאמֹר בְּדָבָר הַזֶּה תִּדְבְּרוּן אֶל עֲשׂוֹ בְּמִצְאָכֶם אֹתוֹ** בגדלות: **כא וְאַמְרַתֶּם גַם הִנֵּה עֲבָדְךָ יַעֲקֹב אַחֲרֵינוּ כִּי אָמַר אֲכַפְּרָה** לשון ביטול, כי ביטול הדינים היא כפרתם, וגם כפרה מלשון כופר – כי המנחה היתה כופר נפשו של יעקב ונפש בני ביתו, להינצל מתוקפנות הטומאה פניו יערב המתין עד שעשו יכפר לו **בַּמִּנְחָה הַהֹלְכֵת לִפְנֵי הָרוּחַ שְׂנֵאמַר קוֹדֵם רֹמֵז אֶל הָרוּחַ - וְהָרוּחַ שׁוֹרְשׁוֹ בְּתִפְלֵת הַמִּנְחָה! וְאַחֲרֵי כֵן אָרְאָה פָּנָיו אוֹלִי יִשָּׂא פָּנָיו: כב וְהָעֶבֶר הַמִּנְחָה עַל פָּנָיו וְהוּא לֶן בְּלִילָה הַהוּא בַּמִּנְחָה** אותיות מנח"ה- שהם אותיות: מ"ה ח"ן – לרמוז על שם מ"ה ותחנונים, להעביר את צרתו: **כג וַיָּקָם בְּלִילָה הוּא** זו בינה, כלומר יעקב הגביה את המלכות שהיא מחשבתו עד עולם הבינה, ועשה זאת על ידי תשובה מאהבה **וַיִּקַּח אֶת שְׁתֵּי נָשָׁיו וְאֶת שְׁתֵּי שִׁפְחָתָיו וְאֶת אֶחָד עֶשְׂרִי יִלְדָיו וַיַּעֲבֵר אֶת מַעְבְּרַת יִבְקָ שֶׁשֶׁם קֶשֶׁר יַעֲקֹב אֶת הַמַּלְכוּת בְּבִינָה! כד וַיָּקָחֶם וַיַּעֲבֵרֵם אֶת הַנָּחַל וַיַּעֲבֵר אֶת אֲשֶׁר לוֹ** יעקב העביר את כל מה שתיקן: **כה וַיֹּתֵר יַעֲקֹב לְבָדוֹ וַיֹּאבֵק** מלמד שהעלו אבק ברגליהם עד כסא הכבוד, ואבק לא מצמיח פרי... בדיוק כמו אל אחר שלא עושה פירות **אִישׁ עָמָו עַד עֲלוֹת הַשָּׁחַר: כו וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכֹל לוֹ** לא יכול לו: ו', שהוא תפארת והוא יעקב! שרו של עשו רצה להזיק לקדושה ולפגוע בגוף של יעקב – והגוף רומז אל התפארת, והשר לא יכל להזיק שם, כי אין בתפארת אחיזה לחיצונים! – לכן כתוב המילה ל"ו – האות ו' רומזת אל התפארת... **וַיֵּנַע בְּכַף יָרְכוֹ** כששרו של עשו ראה שלא יכול לפגוע בגוף שהוא התפארת, התשדל לפגוע ברגליים שהם: נצח ווהוד שיוצאים לבחוץ, וגם השר לא יכול לפגוע בנצח שהרי הנצח נמצא בימין, לכן החזיק בהוד שהוא בשמאל, ושם יניקת החיצונים **וַתִּקַּע בָּף יֶרֶךְ יַעֲקֹב בְּהֶאָבְקוֹ עָמָו** המלאך נגע בכף ירך השמאלי של יעקב שהיא מידת נצח... רגל ימין היא נצח רק אחר תפילת דוד המלך שאמר: תודיעני ארץ חיים שבע שמחות את פניך **נַעֲמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח.** (תהילים טז, יא): **כז וַיֹּאמֶר שְׁלַחֲנִי כִּי עָלָה הַשָּׁחַר** השר ביקש רשות מיעקב לשחררו בלשון שירה! שהרי עלות השחר הוא זמן שבו המלאכים שרים להקב"ה. בנוסף בזמן עלות השחר פסקה שליטתו ותשש כוחו **וַיֹּאמֶר לֹא אֲשַׁלְּחֶךָ כִּי אִם בִּרְכָתִנִּי** אותיות בני" כתר, כלומר יעקב מבקש שהמלאך יברך בניו שהיו כתר בבחינת כוכבי השמים. כדי שהברכה של שרו של עשו תועיל ליעקב להשלים עם עשו שלא יוכל להתגבר עליו – שהרי אם הכוח הרוחני נכנע ליעקב כל שכן הכוח**

החומרי יוכנע גם כן: **כח** וַיֹּאמֶר אֱלֹהֵי מֶה שְׂמֶךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב: **כט** וַיֹּאמֶר לֹא יַעֲקֹב יֹאמֶר
עוֹד שְׂמֶךְ כִּי אִם יִשְׂרָאֵל כִּי שְׂרִיתָ עִם אֱלֹהִים וְעַם אֲנָשִׁים רומז גם על לבן הרשע
וְהַיּוֹכֵל כֹּאן הַמֶּלֶךְ מוֹדֵה עַל הַבְּרִכּוֹת שֶׁבִירַךְ יַצְחָק אֶת יַעֲקֹב בַּמָּקוֹם אֵת עֲשׂוֹ: